

DODATKY K LITERÁRNÍM ZÁPISNÍKŮM

AUTOGRAFY

Přes jeho mužný zamýšlený obličeji přelétl časem ohněm plný, živý zásvit mladších let, a opět – jako za bleskem temné se opět zavře mračno – zahalil se obličeji jeho v předešlé strastiplné myšlenky vyjadřující vrasky.

Prometheus a – – –

Nejrozdílnější lidé jdou a přicházejí na nejrozdílnějších cestách k jednomu a tomu samému cíli.

*

Minulost a budoucnost více a více v hromadu se sráží, – až se zasáhnou, není nic, zhasl čas; životu není přítomnost žádná, lze jen říci bude a bylo, v životě žádná ncní přestávka.

*

Byl večer přede dnem odchodu mého. Deštivé oblaky přeminuly, (a brzo zacházející slunce) jen zídká těžké kapky tvořily malá kolečka po tiché Vltavě a blížící se kvapně k západu barvilo slunce prchající mraky.

(snad?) Mě L[ori] na cestě do Litoměřic.

*

BŘETISLAV

1. Když měsíček spanilc svítil,
vojvoda Břetislav vstal,
neb milosti oheň jest cítil,

20

jenž se v něm dávno byl vzňal,
milostí k Juditě vzňal.

2. „A kdyby i za Rejnem byla
přede mnou ustraněná,
a kdyby jí nebesa krýla,
Juditá musí být má.“

3. Tak pravil a zabodal oře,
s panoši ke Brodu jel,
cisař kde v klášterním sboře
dceru svou schovanou měl.

4. Blíž kláštera v zeleném křoví
vojvod skryl panoše své,
sám pak dál přes žitné rovy
zabodal k milence své.

5. A ráno když panny jsou pěly,
vojvoda v klášteře stál,
a kdy se pak k odchodu měly,
přiskočil, milenku jal.

6. Řka: „Rychle jen, milenko drahá,
nyní jsi navěky má!“
A Jítka, jsouc radostí blahá,
zvolala: „Navěky tvá!“

7. Však panny se do křiku daly,
strážníci pádili ven ;
za ním se ve zbrani hnali,
křičíce: „Nedejte ven!“

5

10

15

20

25

8. (J) Tu vrátníci zatrhlí bránu
řetězem přenáramným ;
a z zadu chtěl hrádník již ránu
mečem dát napřaženým.

9. Tu Břetislav zahoře(n)v hněvem,
dobył svůj ukrutný meč;
svou Jítku jal po boku levém,
po pravém způsobil seč.

10. Pak hrádníku proraziv ledví,
k bráně se strašlivě hnál;
a řetěz ten přeraziv vedví,
s Jítkou se k panošům bral.

[11. A dřív než se večerní záře
nad Prahou ukázala,
již Pražanů veselá tváře
vládkyni přivítala.]